

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hermanni Conringii De Pace Civili Inter Imperii Ordines
Religione Dissidentes Perpetuo Conservanda Libri Duo**

Conring, Hermann

Francofurti ; Lipsiae ; Wittebergae, 1680

Ad VI. Necessitas facit omnia communi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9585

nec immediatè Imperio subiaceat: hæc namque urgente gravi necessitate vel causâ videntur (autoritate tamen Ecclesiasticâ) concedi, aut vendi posse hæreticis; cum enim hu locis nec tale quidem jus, quale PAX Religionis tribuere fingitur, in Religionem competat, nullum hæreticis traditur.

*Ad V.**Ecclesiasticorum obligatio & Fundatorum intentio.*

R Esp. Episcopos aliosque Ecclesiasticos obligationi suæ & Fundatorum intentioni satis facere, si legitima autoritate, & causâ exigente, thesauros Ecclesiarum partemque fructuum, promptè & liberaliter in subsidium Religionis & Imperii conferant. Ad Ecclesias verò & animas hæresi ac diabolo seu tradendas, seu prodendas, non solum non obligari, sed salvâ obligatione & Fundatorum intentione in id consentire non posse.

*Ad VI.**Necessitas facit omnia communia.*

R Esp. Bonorum temporalium divisionem & appropriationem ex jure humano procedere, non autem curam & salutem animarum. Quare necessitas illas communes non facit, ut cum pagis, prædiis, oppidis in discrimen fidei & salutis conjici possint. Neque jura Religionis & Ecclesiæ, quibus subditi & bona Ecclesiarum subjiuntur, potestas Secularis intra spheram suam continet; ut adeò in illum recidere non possint, sub quâ nunquam fuerant. Quis fructus sequatur ex eo, quod sub pallio necessitatis publicæ bona Dei attrectentur, & in redemptionem Pacis impendantur, docet dolenda proximè elapsi sæculi experientia. Et notat Matth. T ymp. in Speculo boni Magistratus sig. 71. argm. 1 § Eadem inhumanitas circa fin. Et argm. 6. Licet hæretici Catholicique nominales à multis annis quidquid potuerunt detraxerint Ecclesiasticis, eoique de facto contra data olim privilegia gravarint, quod tamen

nunquam profuerit Reipublicæ vel Regno invasisse jura Ecclesiæ. Etsi enim (inquit) videatur ea in re aliquid commodi accedere statui politico, illud tamen postea magnis plerumque compensatur cladibus. Permittit enim Deus excitari bella intestina & externa, quibus Regiones vastantur, ærarium exhauritur, negotiatio avertitur, & pristina gentis gloria obscuratur. Adeo ut centies milliet plus damni accipiatur in poena, quam fuerit commodi in culpa. Hæc ille. Consideremus fructus amarissimos Pacis Pragensis Anno 1635. Et Amnistie Ratisbonæ promissæ Ao. 1641. Quibus uti magna pars patrimonii Christi Protestantium importunitati cessit, ita à prostituentium Catholicorum armis omnis Dei benedictio recessit. Id quod Gallorum felices erga Imperium successus, Germanorum autem Mars retrogradus, & Francisci Alberti Saxonis, Lamboii, Francisci Melonii, Archi Ducis Leopoldi Wilhelmi, aliorumque ad Reinfeldam & Witten Veierum acceptæ clades; Prysachi, Vberlingæ, Villæ Theodonis, &c. amissio Archi Episcopatum Moguntini Coloniensis & Trevirensis, Ducatus Julia censis; Episcopatum Monasteriensis & Paderbornensis, devastatio luculenter demonstrant. Qui rerum successus si cum S. Scripturæ sententiis & exemplis conferantur, evidens pector Christiano divinorum judiciorum ordinem piè contemplanti, Deo summopere displicere Catholicorum in prodigendum Ecclesiæ Patrimonium pronitatem.

Ad VII.

Absque hoc remedio PAX desperanda.

Resp. neque cedendum esse Ecclesiasticis cum læsione conscientie, neque Pacem desperandam Germanis. Quam enim mundus dare non potest, aut non vult, Deus dabit, si magnâ divini auxilii fiducia quæramus imprimus regnum Dei, & justitiam ejus. Vel enim concedet victoriam de hostibus, vel animos inflectet ad Pacem non iniquam, si ab ejus legibus desistere, ejus Patrimonium ac Honorem prodigere cessemus.

Vin^o